

Sunshine Corner is een project van Stg. OWZ
IBAN: NL16ABNA 0418384649

Dik en Paula van der Sluijs
Eikenlaan 16, 3828 BZ Hoogland
(033) 298 52 07

info@sunshinecorner.nl

www.sunshinecorner.nl

IBAN: NL10ABNA 0450129268 BIC: ABNANL2A
t.n.v. Stichting Sunshine te Hoogland.

Nieuwsbrief november 2020, nr. 107

Beste "Sunshine Corner" vrienden,

Er is sinds kort een nu (gedeeltelijke) Lock Down in Cebu, nu mag iedereen even naar buiten, het is best moeilijk geweest voor alle SC bewoners, maar ze maken er het beste van! Er is onderling meer saamhorigheid gekomen. Alle kinderen zijn veel bezig met dingen maken die straks verkocht kunnen gaan worden. We hoorden van meisjes die sieraden maken, de jongens leren van de bouwers hoe ze kunnen bouwen en anderen hoe ze krukjes en tafeltjes maken. Al met al een goed tijdsverloop!

Er zijn ook meisjes en jongens die leren hoe ze moeten masseren, dat wordt geoefend op de leiding, jongere kinderen leren hoe ze plantjes moeten laten opgroeien en verpoten, die worden door een vrouw in de buurt verkocht. De kinderen mogen nog steeds niet naar school, maar krijgen van de leiding huiswerk op, zodat het straks als ze weer naar school mogen, het niet zo moeilijk is om weer te gaan leren, de kinderen die op de hogere school zitten krijgen via internet scholing. Ze zitten al thuis sinds februari, toen daar al Lock Down was. Wilt u voor ze blijven bidden?

Hartelijke groet en alvast een hele fijne Kersttijd!

Dik en Paula van der Sluijs.

Hiernaast een verslag van Gert en Marjo van Nieuwkoop (sponsors)

Werp je brood uit op het water en na vele jaren zul je het vinden

Het is voorjaar 2008, we zitten in een Boeing die boven de Chinese zee hangt en zijn op weg naar de Filipijnen. Om precies te zijn, we zijn onderweg naar het kindertehuis van Sunshine Corner, en samen met een andere groep sponsors zijn we op reis gegaan.

Bij aankomst worden we toegezongen en in die week spelen en sporten we met de kinderen we gaan met ze naar het strand. We vertellen ze dat ze mooi en waardevol zijn. We maken de diploma uitreiking mee op highschool, met een aantal van hen. En gaan met ze naar Mac Donald, om dat te vieren, dat vinden ze een feest. Zij voeren voor ons mooie dansen op. We egaliseren nog een sportveld samen met de kinderen En op de feestavond doen we de olympische spelen met hen, een daverend succes, samen lachen we, tot we niet meer bijkomen. En daar ontmoeten we natuurlijk ook ons sponsor-kind Nino, een verlegen jongen van 15 jaar. Een kind dat zonder Sunshine Corner geen toekomst zou hebben en zelf in de sloppenwijken had moeten overleven. En hier is het een gezond kind, die op school goede resultaten haalt en op weg is naar een toekomst zonder armoede.

Het is 1996

Wij vragen ons af of het goed is om naast onze verantwoordelijkheid voor onze 4 kinderen voor nog een kind verantwoording te gaan dragen. Om een kind te ondersteunen dat anders weinig toekomst heeft. Maar er is ook twijfel. We horen verhalen van geld dat aan strijkstokken blijft hangen en van kinderen die niet bestaan.

Van hele organisaties die er uiteindelijk met het geld vandoor gaan. Maar dan komt Sunshine Corner op ons pad en daar hebben we vertrouwen in. We gaan met elkaar in zee. Wij maken elke maand wat geld over en wij krijgen een foto van een kleine

jongen waar we aan mogen denken en voor mogen bidden en danken.

Het is nu zomer 2020

Nino is opgegroeid en is gaan werken op een schip, weten we. En via de mail is er soms contact. Mom en Dad mailt hij dan, voor hem zijn wij een beetje zijn moeder en vader. We weten dat hij ook weleens in Nederland is. Maar hoe gaat dat, binnenvaren lossen/laden en binnen een paar uur vaart het schip weer weg. Maar nu is het anders het schip ligt in Rotterdam en er moeten reparaties uitgevoerd worden. Nino mailt; Mom en Dad, zondagavond heb ik een paar uur vrij, kunnen we elkaar ontmoeten. En

deze kans laten we niet voorbij gaan. we rijden naar Rotterdam en daar staat de nu 26 jarige Nino.

Ontmoeting

We gaan net als toen met hem naar Mac Donald en Nino verteld van zijn vrouw en kindje dat nu 4 jaar gaat

worden. Hij vertelt van zijn baan, hij is tweede stuurman. En daarom ook zijn verantwoordelijkheden van toezicht op de reparaties.

Van de carrière kansen om door te leren voor eerste stuurman en misschien wel kapitein. Hij laat foto's zien van zijn vrouw en 4 jarige zoon.

Samen kijken we ons fotoboek door met de foto's van 2008. We vertellen elkaar hoe bijzonder het is om elkaar zo weer te ontmoeten. En we danken samen dat die allemaal mogelijk is. Het is wel droevig dat hij vanwege de corona al 8 maanden aan boord

is en zijn vrouw en kind mist. En ook dat het niet gemakkelijk is omdat er maar een paar christenen aan boord zijn. Maar thuis heeft hij een gemeente waar zijn vrouw naar toe gaat.

Dankbaar

Wat is het goed om te zien dat je met een heel klein beetje geld, waar wij niets voor hoeven te laten, het leven van een jongeman op de rit kunnen zetten, misschien is dit wel een van de beste dingen die we in ons leven deden. We redten dankbaar naar huis terug en we denken aan de jongen die we nu sponsoren, zou het met hem ook zo goed gaan in de toekomst?

